

200702877/1.

Datum uitspraak: 30 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/54104 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 29 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 11 november 2005 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

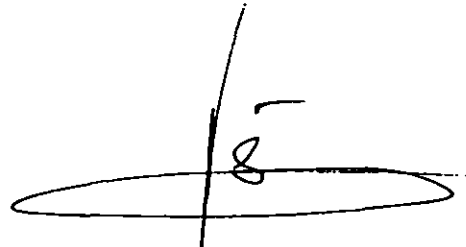
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juli 2007

452-549.

Verzonden: 30 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.:

Awb 05/54104

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9806.19.6107,
gemachtigde: mr. E.J.W.F. Deen, advocaat te 's-Gravenhage,
eiser;

tegen:

DE MINISTER VAN JUSTITIE
als rechtsoptvolger van de Minister voor vreemdelingenzaken en integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door: mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 19 maart 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperking medische behandeling ingediend. Bij besluit van 24 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 6 september 2005 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 11 november 2005 ongegrond verklaard.
- 1.2 Bij brief van 1 december 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 1 december 2005 en 15 augustus 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 30 januari 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Op 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in werking getreden en is de Vreemdelingenwet ingetrokken. Op grond van artikel 117, eerste lid, Vw 2000 wordt deze aanvraag aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.
- 2.2 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.3 Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor

de verblijfsvergunning is aangevraagd. Artikel 3.71, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt dat een dergelijke aanvraag in dat geval wordt afgewezen.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het vereiste te beschikken over een geldige mvv. Voorts kan verweerder, ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb 2000, het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

- 2.4 Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat eiser niet beschikt over een geldige mvv. Daarbij heeft verweerder, voor zover thans van belang, in het besluit overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor vrijstelling op grond van artikel 17, eerste lid onder c, Vw 2000 en artikel 3.71, vierde lid Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Verweerder heeft daarbij overwogen dat er geen medische behandeling plaats vindt en dat geen sprake is van een medische noodsituatie. Voorts heeft verweerder overwogen dat -voor zover dit relevant is voor de vraag of vrijstelling van het mvv-vereiste moet worden verleend- geen bewijsstukken zijn overgelegd van het door eiser gestelde dat familieleden in het land van herkomst geen mantelzorg kunnen of zouden willen bieden.
- 2.5 Het geschil beperkt zich tot de vragen of eiser in aanmerking komt voor vrijstelling op grond van artikel 17, eerste lid onder c, Vw 2000 en of verweerder in redelijkheid heeft kunnen weigeren de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vb 2000 toe te passen.
- 2.6 De wetgever heeft beoogd dat verweerder alleen in zeer bijzondere, individuele gevallen zal afzien van het tegenwerpen van het mvv-vereiste. Gelet op de discretionaire bevoegdheid van verweerder om de hardheidsclausule toe te passen dient de rechtbank zich bij haar toetsing terughoudend op te stellen.
- 2.7 Verweerder heeft het Bureau Medische Advisering (BMA) gevraagd een onderzoek in te stellen naar de gezondheidsproblematiek van eiser. Uit het onderzoek van het BMA, waarvan de bevindingen zijn neergelegd in het advies van 10 augustus 2005 is gebleken dat geen medische behandeling van eiser plaats vindt en dat het staken of uitblijven daarvan geen medische noodsituatie op korte termijn zal opleveren.
- 2.8 De rechtbank overweegt allereerst dat een advies van het BMA volgens vaste jurisprudentie een deskundigenadvies aan verweerder is ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Een deskundigenadvies dient op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding van de bronnen waaraan de informatie is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.9 Eiser heeft naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende aangevoerd ter weerlegging van het BMA advies. Weliswaar heeft eiser bij zijn aanvraag een rapport gedateerd 11 februari 2001 van klinisch psycholoog-psychotherapeut drs. B.N.V. Hoogeveen overgelegd, doch dit rapport doet, mede gelet op het feit dat dit niet door een medicus is opgesteld niet af aan het deugdelijk onderbouwde advies van het BMA. Dit geldt eveneens voor de in beroep overgelegde brief van de Stichting Humanitas, gedateerd 9 januari 2005.

- 2.10 Niet gebleken is derhalve dat verweerder het beroep van eiser op artikel 17, eerste lid aanhef en onder c Vw 2000, ten onrechte heeft verworpen.
- 2.11 Voor zover eiser genoemd rapport en de brief van de Stichting Humanitas heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn stelling dat het tegenwerpen van het mvv-vereiste onbillijk is, is de rechtbank van oordeel dat verweerder uitgaande van de toetsingsmaatstaf in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat geen sprake is van zeer bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan vrijstelling van het mvv-vereiste moet plaatsvinden.

De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende. Eiser heeft bestreden dat de mantelzorg waarvan verweerder is uitgegaan in Marokko voorhanden is. Eiser heeft in bezwaar naar voren gebracht dat deze onmogelijkheid om mantelzorg te krijgen, samenhangt met de financiële situatie van de familie en de rechtbank constateert dat ter ondersteuning daarvan namens eiser verklaringen van familieleden zijn overgelegd. Ondanks dat is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich, alle omstandigheden in aanmerking genomen, te dien aanzien op het standpunt heeft kunnen stellen dat financiële ondersteuning vanuit Nederland verwacht zou mogen worden, mede gelet op de omstandigheid dat die financiële steun op dit moment (in Nederland) ook aan eiser wordt geboden. De rechtbank stelt verder vast dat eiser in bezwaar niet heeft gesteld dat er sprake is van onwil bij de familie om eiser de benodigde mantelzorg in Marokko te bieden. Eerst in beroep heeft eiser deze onwil gesteld maar -zo stelt de rechtbank vast- niet met verklaringen van familieleden of anderszins onderbouwd. Dit argument mist derhalve feitelijke grondslag en leidt daarom reeds niet tot een geslaagd beroep.

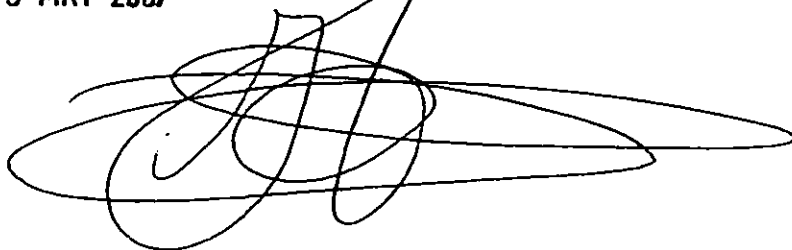
Het door eiser gestelde met betrekking tot de omstandigheid dat verweerder het mvv-vereiste niet (meer) zou mogen tegenwerpen, gelet op het tijdsverloop sedert de aanvraag mist eveneens feitelijke grondslag nu dit tijdsverloop niet slechts voor rekening van verweerder komt. Tot het ingestelde beroep bij de rechtbank tegen de beschikking van 2 oktober 2002 bij brief van 8 oktober 2002 en na de intrekking daarvan bij brief 21 januari 2005, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank voortvarend gehandeld. Daarnaast bieden wet noch beleid steun voor het standpunt dat enkel langdurig tijdsverloop in een procedure reeds kan leiden leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard als in zo'n geval het mvv-vereiste wordt tegengeworpen.

- 2.12 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

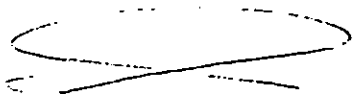
Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Heins in tegenwoordigheid van mr. G.A. Genee als griffier en in het openbaar uitgesproken op **29 MRT 2007**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **29 MRT 2007**

**DEEN
ADVOCATEN**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 APR 2007	
ZAKEN:	
RECHT:	V3
GENOEMD:	REP:

Mr. E.J.W.F. Deen
Mr. Linda M.J. Duijverman

Bezuidenhoutseweg 197
2594 AJ 's-Gravenhage
Postbus 93327
2509 AH 's-Gravenhage
Telefoon 070-3855900
Telefax 070-3820991
E-mail deenadvocaten@tiscali.nl

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Uw ref:
Onze ref: ED/TH 5791

23 april 2007

Betreft: hoger beroep van geboren , van Marokkaanse
nationaliteit, wonende te
Dossiernr. 9806.19.6107
AWB.nr. 05/54104

Geeft te kennen:

van Marokkaanse nationaliteit, wonende te te
dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan de Bezuidenhoutseweg 197, ten
kantore van de advocaat en procureur Mr E.J.W.F.Deen, die ten deze bepaaldelijk
gemachtigd is voor hem op te treden;

Dat beroep instelt tegen de beslissing van 29.3.2007 (verzonden 29.3.2007)
waarbij het beroep van tegen de beslissing van de Minister van Justitie van
11.11.2005 ongegrond werd verklaard;

Dat tegen deze beslissing de navolgende grieven wenst aan te voeren:

Grief I

Ten onrechte zijn door de Rechtbank te 's-Gravenhage in haar beslissing de bevindingen
van het B.M.A.rapport doorslaggevend geweest bij haar besluitvorming;

Toelichting:

Het B.M.A. onderzoekt blijkens haar rapportage de medische noodzaak voor
behandeling.

In casu staat niet de medische behandeling op zich centraal maar de zorg in verband met
de aangeboren handicap.

Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering
wordt uitbetaald.

DEEN ADVOCATEN

De speciale zorg welke nodig heeft is niet anders dan in een aanvraag voor medische behandeling c.q. vrijstelling MVV op basis van medische redenen te vatten. In casu is het niet de medische behandeling op zich die verblijf voor in Nederland noodzakelijk maakt maar de zorg ten gevolge van de medische beperkingen van ten gevolge van zijn aangeboren handicap en de daarmee verband houdende mantelzorg.

In Marokko heerst in overwegende mate een "schaamte cultuur" waardoor zaken waarvoor men zich schaamt niet bij naam en toenaam worden genoemd. Gelet hierop is in deze zaak het rapport van de Stichting Humanitas overgelegd. De instelling geeft deskundig en objectief de situatie weer waarin verzeild is geraakt. De "verklaring onder eer" van 22.9.1999 geeft de "onmogelijke" positie van weer ingeval hij naar Marokko zou terugkeren. Immers in de verklaring staat dat vrouw en kinderen op 12.1.1997 de echtelijke woning hebben verlaten. Hierdoor is verstoken geraakt van de voor hem noodzakelijke zorg. Alstoen is in de familie naar een oplossing gezocht om de voor hem noodzakelijke zorg te blijven verlenen. Tenslotte heeft de oudste broer van die verantwoordelijkheid op zich genomen. De "medische noodsituatie" zit hem in de onmogelijkheid van zorg gezien de familiesituatie in Marokko;

Grief II:

Ten onrechte heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage in R.O. 2.11 geoordeeld dat de onmogelijkheid om in Marokko mantelzorg te krijgen zou samenhangen met de financiële situatie van de familie;

Toelichting:

Hier wordt verwezen naar de toelichting op grief I. De onmogelijkheid tot het geven van mantelzorg in Marokko staat uitvoerig omschreven in het humanitas rapport. De verklaring van eer geeft een indicatie dat het hier geschetste probleem in overwegende mate geen financieel probleem betreft.

Grief III:

Ten onrechte heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage overwogen (R.).2.11) dat tijdsverloop (langdurig verblijf in Nederland) niet tot vrijstelling van de MVV eis zou kunnen leiden;

Toelichting:

In diverse regelingen waaronder begrepen de regeling van het zogenaamde drie jaren beleid vormt tijdsverloop grond om het MVV vereiste niet meer tegen te werpen.

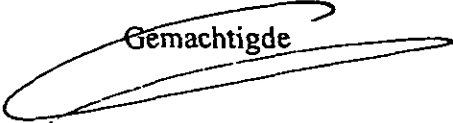
Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

DEEN ADVOCATEN

Ook in de zogenaamde "Pardonregeling" is het "tijdsverloop" dat er voor zorgt dat de vreemdeling bepaalde eisen waaronder de MVV eis niet meer worden tegen geworpen. Het principe van alle pardonregelingen is dat door tijdsverloop bepaalde eisen (MVV) door tijdsverloop niet meer worden tegen geworpen.

Het is op deze gronden dat verzoekt: het hoger beroep gegrond te verklaren;

Gemachtigde

Stichting Derdengelden Rabobank 383225558

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.